

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 30.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4079** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на Е. В. Й. /Т./ против заповед № РД-09-50-95/19.01.2010 г. на Г. А. на Столична община, с която е отказано допускането на изработването на подробен устройствен план за поземлен имот № 632, м. “Орландовци-Малашевци” – “изграждане на жилищна сграда” по заявление В. № ГР-94-Е-6/28.01.2008 г. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че при издаването ѝ са допуснати нарушения на материалния закон. Сочи се противоречие с одобрения идеен проект за застрояване на района. В хода по същество пълномощника на жалбоподателя излага доводи за нецелесъобразност на издаденото разрешение за строеж на временна сграда до 60 кв.м. Претендира се да бъде отменена като незаконосъобразна заповедта на Г. А. на Столична община и се присъдят направените по делото разноски.

В съпроводителното писмо, с което жалбата и административната преписка са изпратени в съда, ответникът изразява становище за неоснователност на жалбата. В хода по същество процесуалния представител на ответника излага доводи, че освен на посочените в оспорената заповед основания, отказът на Г. А. на Столична община е законосъобразен и поради това, че не са изтекли сроковете по чл. 17 от Закона за устройство и застрояване на Столична община /ЗУЗСО/, поради което и не е налице правно основание за изменение на действащия план по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата и присъди юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи излага в депозираните по делото писмени бележки.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадени в рамките на преклузивния срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, от заинтересована страна по смисъла на чл. 131 от ЗУТ, участник в административното производство по издаване на неблагоприятстващ за нея административен акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 129, ал. 2 от ЗУТ, подробен устройствен план по чл. 128, ал. 3 от ЗУТ /за част от населено място с обхват до три квартала/ се одобрява със заповед на кмета на общината в 14 дневен срок след приемане на проекта за подробен устройствен план от общия експертен съвет.

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена в предписаната от закона писмена форма и от компетентен орган - Г. А. на Столична община в рамките на делегираните му със заповед № РД-09-4338/12.02.2008 г. на кмета на Столична община правомощия.

Законът, в чл. 124, ал. 3 предвижда изработването на подробни устройствени планове за част от населено място или селищно образование в обхват до три квартала включително, какъвто е настоящия случай, да се възлага от заинтересованите лице след разрешение на кмета на общината.

Съгласно чл. 135, ал. 1 от ЗУТ исканията за изменение на устройствените планове се правят с писмено заявление до кмета на общината, който, съгласно ал. 3 на същата норма е компетентен да допусне или откаже изработването на проект за изменение на плана. Лицата легитимирани да правят искане за изменение са лимитативно изброени в [чл. 131 във вр. с чл. 135, ал. 1](#) от ЗУТ.

В настоящия случай, административното производство е образувано по заявление В. № ГР-94-Е-6 от 28.01.2008 г. на Е. В. Т. за даване на съгласие

за изработването на проект на ПУП за изграждане на “жилищна сграда” в ПИ 632, кв. към 192, м. “Орландовци-Малашевци” по плана на Г. С.. Към заявлението е приложен нотариален акт за дарение на недвижим имот № 153, том XI, дело № 1782/17.05.1979 г., с който заявителят на устройствената процедура се легитимира като собственик на жилищна сграда от 30 кв.м., ведно с дворното място от 178 кв.м. по нотариален акт, а по скица от 203 кв.м., представляващо поземлен имот № 632, м. “Орландовци-Малашевци”.

За редовността на искането е необходимо към него да е приложена скица с предложение за изменението. В случая към заявлението е приложена скица, издадена от район “С.”, обяснителна записка и частична квартално-застроителна разработка за разполагане на временна сграда с площ от 60 кв.м. на един етаж за собствени нужди по реда на чл. 149-151 от ППЗТСУ /отм./

Предвид изложеното, незаконосъобразно в оспорения административен акт е прието, че искането е недопустимо. Макар и от страна на административния орган да не са изложени фактическите и правни основания обосноваващи този извод, което по същността си представлява порок във формата на административния акт по [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, незаконосъобразността на административния акт произтича й от факта, че заявлението за допускане на устройствена процедура е подадено от заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 1 от ЗУТ.](#)

За да се стигне до изработване на проект за изменение на ПУП следва да бъде проведена първата фаза на производството, предвидена в чл. 135 от ЗУТ. Тя приключва с акт по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ на компетентния орган за допускане с мотивирано предписание или за отказ да се изработи проект за изменение на плана.

Динамичния фактически състав на издаване на акта по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ включва изготвяне на становище от органите по чл. 135, ал. 4 от ЗУТ-тези органи са различни в зависимост от органа, компетентен да разпреди изменението, както при компетентност на кмета на общината становището се дава от Г. А..

В настоящия случай е взето становището на отдел „Градоустройство” към направление „Архитектура и градоустройство” при Столична община. Заявлението на Е. В. Т. е разгледано на заседанието на ОЕСУТ, проведено се на 13.05.2008 г., на което е взето решение да се издаде отказ за допускане на устройствена процедура за ПИ пл. № 632. Решението е обективизирано в т. 53 от протокол № ЕС-Г-57/13.05.2008 г., в което изрично е посочено, че имотът попада под уличната регулация, свързваща У. “Нешо Б” с комуникационен възел, поради което е одобрена частична

квартално-застроителна разработка за разполагане на временна сграда на основание чл. 149-151 от ППЗТСУ /отм. / със заповед на кмета на район "С.". Заявлението на Е. В. Т. повторно е разгледано на заседание на ОЕСУТ, проведено се на 03.11.2009 г. и с решение по т. 22 от протокол № ЕС-Г-100, ОЕСУТ е потвърдил решението си да предложи на Г. А. на Столична община на откаже допускането на устройствена процедура.

С оглед на изложените съображения, съставът на съда приема, че при издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед № РД-09-50-95/19.01.2010 г., с която главният А. на Столична община е отказал да допусне изработването на подробен устройствен план за ПИ № 632, м. "Орландовци-Малашевци".

Оспорения в настоящото съдебно производство административен е мотивиран от фактическа страна с действащия застроителен и регулационен план на м. "Орландовци-Малашевци", съгласно който ПИ 632 попада в комуникационен възел между У. "Първа българска армия" и У. "Нешо Б", поради което за имота е одобрена частична квартално-застроителна разработка за строителство на временна сграда на 60 кв.м. на един етаж за собствени нужди по реда на чл. 149-151 от ППЗТСУ /отм./. Изложени са доводи, че имотът попада в смесена многофункционална зона предимно за околорадски район /Смф2/ с устройствени показатели на плътност 40%, Кинт 2, озеленяване 40%.

Така изложеното от фактическа страна в оспорения административен акт се потвърждава от изслушаното по делото заключение от съдебно-техническа експертиза, което като неоспореното от страните, настоящият съдебен състав кредитира изцяло. Съобразно същото, по действащия регулационен план, одобрен със заповед № РД-50-09-545/25.10 1996 г., ПИ 632 попада в кв. 192, като целия имот е предвиден за изграждане на обекти-публична държавна собственост: част от имота е предвидена за разширение на У. "Копринарска" в комуникационен възел между У. "Първа българска армия" и У. "Нешо Б", а останалата част попада в квартал, предвиден "за озеленяване". Съобразно действащия застроителен план имотът не се запазва и не се предвижда застрояване в него, тъй като няма индивидуално отреждане за него.

Основанията за изменение на ПУП са изчерпателно изброени и се съдържат в [чл. 134, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ](#), така както са посочени и хипотезите на недопустимост на изменението в [чл. 134, ал. 4 от ЗУТ](#). В заповедта липсва посочване на конкретното законово основание, на което е издадена. Не е посочено кое от изброените в чл. 134, ал. 4 от ЗУТ

условия е налице, поради което при съдебния контрол за законосъобразност на индивидуалния административен акт съдът не може да направи преценка фактическите основания съответстват ли на правните основания за издаването на административния акт. Посоченият чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, като правно основание за издаването на заповедта, не е достатъчен, за да мотивира отказа на Г. А. на Столична община да откаже допускането на устройствена процедура. Административният орган се е позовал на нормативната уредба регламентираща правомощията му, но не е посочил фактическите данни и правното основание, послужили за издаването на акта. Липсата на мотиви в обжалваната заповед води до нейната незаконосъобразност, тъй като затруднява съдебния контрол и е основание за нейната отмяна. Този порок във формата не може да бъде преодолян с допълването и заместването на липсващите мотиви посредством излагането на допълнителни доводи и съображения в хода на съдебното производство от страна на административния орган, респ. на процесуалния му представител. Ето защо и подробно изложените доводи за законосъобразност на оспорената заповед в депозираните по делото писмени бележки, поради противоречие на искането за допускане на проект за ПУП на чл. 62 а, ал. 2 от ЗУТ и чл. 17 от ЗУЗСО не могат да санират констатирания порок във формата на административния акт. В административното производство е допустимо мотивите на един административен акт да бъдат изложени и в друг официален документ, изхождащ от същия или помощен на него административен орган, но писмените бележки на процесуалния представител не попадат в тази хипотеза, макар и същите да са подробно аргументирани.

Съгласно изискването за форма, регламентирано в [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#), административният акт следва да съдържа фактическите и правните основания за издаване на акта, т.е. да бъде мотивиран. Мотивите следва да сочат какви фактически констатации е направил административният орган при издаването на акта и въз основа на какви доказателства. В случая отказът на Г. А. на Столична община следва да е мотивиран по отношение липсата или наличието на конкретните законово установени изисквания за допускане на устройствена процедура, както и да посочва и фактите и доказателствата, въз основа на които се извеждат. Изискването за мотивировка, изведена от конкретни доказателства, представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, които законът е установил за защита на правата на страните в административното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки: с излагане на мотиви се довеждат до знанието на страните съображенията, по които административният орган е издал или отказал да издаде административния акт, което подпомага

страните в избора им на защита, а от друга страна, улеснява контрола върху законосъобразността и правилността на акта, който се оспорва, разкрива и възможност за контрол над административните актове, в които въпросът е решен от административния орган по целесъобразност, но са надхвърлени рамките на оперативна самостоятелност.

По изложените съображения и при установената липса на изискуемата от закона форма на административния акт следва да се приеме, че оспорената заповед на Г. А. на Столична община е незаконосъобразна и следва да бъде отменена. В контекста на изложеното, заповедта, обективираща отказ да се разреши изработване на проект за изменение на ПУП не съответства и на целта на закона за принципна допустимост на изменението на устройствените планове при предпоставките за това.

Естеството на акта е пречка за решаване на въпроса по същество и основание за връщане на административната преписка на административния орган.

Предвид основателността на оспорването и в съответствие с правилото на [чл. 143, ал. 1 от АПК](#) на жалбоподателя се следват разноски в размер на 310 лева, дължими от органа издал отменения акт.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-09-50-95/19.01.2010 г. на Г. А. на Столична община.

ИЗПРАЩА административната преписка на Г. А. на Столична община за ново произнасяне по заявление В. № ГР-94-Е-6 от 28.01.2008 г. на Е. В. Т. в съответствие с указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебното решение, като определя едномесечен срок за издаване на акта.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. В. Т., ЕГН * с постоянен адрес: Г. С., ж.к. "Ф. Ж.", Б. 211-А, В. Б, А. 41 разноски по делото в размер на 310 /триста и десет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: